Lieta Nr.142293611

Lietvedības Nr.104AA-0908-13/28

SPRIEDUMS

Rīgā 2013.gada 18.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese referente D.Dumbre,

tiesneses S.Kalniņa un Ž.Vēvere

izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. A/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013.gada 24.maija spriedumu, un

konstatēja

2011.gada 2.augustā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors sastādīja ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu Nr.EZ 247772, konstatējot, ka 2011.gada 2.augustā, plkst.19.45 tika saņemts izsaukums par to, ka Rīgā pie nenoskaidrotiem apstākļiem tika bojāta automašīna Audi, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, Dzirnavu un Gogoļa ielu krustojumā. Pēc transportlīdzekļa Audi vadītāja /pers. I/ vārdiem viņa vadīto transportlīdzekli bojāja transportlīdzeklis Chrysler, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, kura vadītājs aizbraucis no ceļu satiksmes negadījuma vietas (lietas 38.lapa).

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas inspektors noskaidroja, ka transportlīdzekļa Chrysler turētājs ir /pers. A/, kurš 2011.gada 2.augustā vadīja transportlīdzekli Chrysler un bija iesaistīts ceļu satiksmes negadījumā ar transportlīdzekli Audi.

2011.gada 15.augustā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas inspektors sastādīja ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto transportlīdzekļu apskates protokolu, konstatējot, ka abiem transportlīdzekļiem fiksētie bojājumi pēc rakstura nesakrīt (lietas 24.lapa).

2011.gada 31.augustā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA868429, norādot, ka /pers. A/ vadīja transportlīdzekli Chrysler pa Dzirnavu ielu no Firsa Sadovņikova ielas puses un, veicot kreisā pagrieziena manevru uz Gogoļa ielu, nepārliecinājās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netika traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, nedeva ceļu pretējā braukšanas virzienā braucošajam transportlīdzeklim Audi, kas virzījās pa Dzirnavu ielu no Elijas ielas puses Gogoļa ielas virzienā un veica labā pagrieziena manevru uz Gogoļa ielu, kā rezultātā notika ceļu satiksmes negadījums. Pēc ceļu satiksmes negadījuma /pers. A/ atstāja notikuma vietu, pārkāpjot noteikto kārtību. Atbildība par šiem pārkāpumiem paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^{11}$ panta pirmajā daļā, $149.^{16}$ panta piektajā daļā (lietas 19.lapa).

2011.gada 12.oktobrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenais inspektors pieņēma lēmumu Nr.050/PA868429. Inspektors konstatēja, ka ir izdarīti Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 50.4., 51., 52., 70., 140.punkta pārkāpumi, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^{16}$ panta piektajā daļā un $149.^{11}$ panta pirmajā daļā, $149.^{4}$ panta četrpadsmitajā daļā. /pers. A/ uzlikts naudas sods Ls 50 apmērā (lietas 22.lapa).

Minēto lēmumu /pers. A/ pārsūdzējis.

Ar 2011.gada 2.decembra Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka lēmumu Nr.4605 atstāts negrozīts Administratīvās nodaļas galvenā inspektora 2011.gada 12.oktobra lēmums Nr.050/PA868429 par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības (lietas 6.-9.lapa).

Nepiekrītot Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2011.gada 2.decembra lēmumam Nr.4605, /pers. A/ iesniedza sūdzību Administratīvā rajona tiesā.

Ar Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013.gada 24.maija spriedumu atcelts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 2.decembra lēmums Nr.4605 daļā par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4} panta četrpadsmito daļu un šajā daļā administratīvā pārkāpuma lieta izbeigta. Atstāts negrozīts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 2.decembra lēmums Nr.4605 daļā, ar kuru /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16} panta piekto daļu un 149.^{11} panta pirmo daļu, nosakot /pers. A/ naudas sodu piecdesmit latu apmērā.

Pirmās instances tiesa spriedumā atsaukusies uz likumu normām, analizējusi un devusi savu vērtējumu sūdzības iesniedzēja argumentiem, norādījusi kādēļ tie tiek noraidīti.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka /pers. A/ darbības kvalificētas pareizi pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{11} panta pirmās daļas, 149.^{16} panta piektās daļas. /pers. A/ darbībās nekonstatēja administratīvā pārkāpuma sastāvu, kas ir paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4} panta četrpadsmitajā daļā. Atzinusi, ka šajā daļā lēmums ir atceļams un tiesvedība izbeidzama.

Par minēto tiesas spriedumu /pers. A/ iesniedzis apelācijas sūdzību.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka 2011.gada 2.augustā, ap pulksten 17:00, vadījis transporta līdzekli Chrysler 300M ar v.n.z. /TL numurs/ pa Dzirnavu ielu, Rīgā un krustojumā ar Gogoļa ielu, izdarījis kreiso pagriezienu virzienā uz Lāčplēša ielu. Izdarot kreiso pagriezienu, palaidis pretī braucošos transporta līdzekļus (automašīnas, kuras taisni pārbrauca krustojumu), pēc kā izdarījis manevru, lai nogrieztos pa kreisi.

Gogoļa ielā, starp Dzirnavu un Lāčplēša ielu, Rīgā, ir divjoslu kustība un krustojumā joslas atdalītas ar nepārtrauktu līniju. Šajā laikā bijusi intensīva automašīnu kustība (sastrēgums), tāpēc automašīnu kustība bijusi ļoti lēna. Brīdī, kad jau atradies uz Gogoļa ielas un bijis ieņēmis stāvokli otrajā joslā, viņa vadītā automašīna stāvēja uz vietas (nevarējis turpināt kustību, jo bijis sastrēgums). No labās puses, izbraucot no Dzirnavu ielas (no Elijas ielas puses), pagriezienu pa labi izdarījusi automašīna Audi ar v.n.z. /TL numurs/. Automašīnas Audi vadītājs, izdarot labo pagriezienu, virzījies uz Gogoļa ielas otro joslu un šķērsojot nepārtrauktu līniju, licies, ka pieskaras (ar Audi kreiso priekšējo stūri) viņa vadītās automašīnas labajam priekšējam stūrim.

Pēc iespējamās sadursmes, Audi vadītājs nekavējoties turpinājis kustību pa labi, t.i. ieņēmis stāvokli pirmajā joslā un no vizuālās saziņas sapratis, ka Audi vadītājs plāno apstāties ceļa malā.

Minētajos apstākļos, kad viņam nebijis pārliecības par ceļu satiksmes negadījuma esamību, objektīvi fakti par to neliecinājuši, sevis vadīto automašīnu nekavējoties centies novietot brauktuves malā pie pirmās izdevības, ko arī izdarījis.

Izkāpjot no automašīnas, savai automašīnai neredzējis redzamus bojājumus, kā arī centies ieraudzīt Audi atrašanās vietu. Audi neatradās ne Gogoļa un Dzirnavu ielu krustojumā, ne Gogoļa ielas malā. Viņam nebijis objektīva iemesla zvanīt ceļu policijai par notikušu ceļu satiksmes negadījumu, jo viņa vadītai automašīnai nebija nodarīti kādi bojājumi, kā arī notikuma vietā vairs neatradās Audi automašīna. Nebija noticis ceļu satiksmes negadījums.

Automašīnā atradusies meita, kurai bija augsta temperatūra, tāpēc turpinājis ceļu līdz ārstniecības iestādei.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013.gada 24.maija spriedums atceļams daļā par negrozīto Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 02.12.2011 lēmumu Nr.4605 un administratīvā lietvedība izbeidzama sekojošu iemeslu dēļ:

1) lietā pastāv strīds vai vispār noticis ceļu satiksmes negadījums un pēc kādām pazīmēs viņš to varēja un viņam vajadzēja saprast, atrodoties automašīnā. Atrodoties automašīnā nevar redzēt iespējamos automašīnas bojājumus uz automašīnas labās priekšējās daļas, aptuveni 50 cm augstumā no zemes. Spriedumā nav vērtēti lietas faktiskie apstākļi, vien veiktas atsauces uz likuma normām bez saprātīgu atkāpju pieļaušanas;

2) lietā nav ticamu pierādījumu tam, ka uz Chrysler priekšējā labā spārna esošais bojājums radies no sadursmes ar Audi. Apstāklis, ka viens no neskaitāmiem Audi kreisā priekšējā spārna bojājumiem iespējami sakrīt ar Chrysler bojājumu uz automašīnas labā spārna, neko nenozīmē. Nav izslēgts, ka Chrysler automašīnas bojājums bija radies pirms 02.08.2011, kā arī nav izslēgts, ka tas varēja rasties pēc 02.08.2011.;

3) lietā nav ņemts vērā apstāklis, ka iespējamās sadursmes laikā viņa automašīna neatradās kustībā. Ir jāņem vērā situācijas objektīvie apstākļi, izprotot transporta plūsmu sastrēguma laikā. Nav atļauts aizskart un bojāt citu transporta līdzekli, kurš neatrodas kustībā, prezumējot un atsaucoties uz likuma normām, kuras nav spēkā konkrētā situācijā, jo bija sastrēgums un faktiskie apstākļi atšķiras no intensīvas transporta kustības. Vērš uzmanību uz to, ka brīdī, kad atradies miera stāvoklī Gogoļa ielas otrajā joslā, Audi automašīna šķērsojot nepārtrauktu līniju, iespējami sadūrās ar viņa vadīto automašīnu. Viņš faktiski bija pārbraucis krustojumu un, stāvot uz vietas, nevar traucēt transporta līdzekļus, kuri krustojumu šķērso taisni vai krustojumā nogriežas pa labi;

4) ar spriedumu noteikta atbildība par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16} panta piektajā daļā paredzēto pārkāpumu, t.i. ir paredzēta atbildība par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot noteikto kārtību. Tādējādi, lai konkrētajā gadījumā viņu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši norādītajai normai, nepieciešams konstatēt, ka viņš atstājis ceļu satiksmes negadījuma vietu pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumos noteikto darbību. Vēlas vērst uzmanību uz to, ka neatstājis notikuma vietu, jo lietā ir būtiski konstatēt, kad un kā uzzinājis par ceļu satiksmes negadījumu un vai tāds vispār bija. Pat tad, ja viņš no automašīnas būtu izkāpis uz Gogoļa ielas otrajā joslā, nevarētu konstatēt ceļu satiksmes negadījuma esamību, jo kā izriet no lietas materiāliem, to nekonstatējis arī nobraucot ceļa malā - viņa automašīnai nebija redzamu bojājumu. Nav lietā apstākļi un fakti, kuri norādītu uz to, ka aizbraucis no notikuma vietas. 02.08.2011 nezinājis, ka ir iesaistīts ceļu satiksmes negadījumā, līdz ar to viņa rīcību nevarēja ierobežot Ceļu satiksmes noteikumu noteiktais sevišķā gadījumā. Kā viens no

iemesliem, kāpēc nobraucis ceļa malā bijis apstāklis, ka pirmais kustību uz ceļa nomali uzsācis Audi vadītājs;

5) no Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.panta pirmās daļas izriet, ka administratīvā pārkāpuma sastāvu veido administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Konkrētā gadījumā redzams, ka lietas materiāli nesatur ziņas par viņa rīcības subjektīvo pusi. Ja viņš ļaunprātīgu nolūku vadīts būtu gribējis aizbraukt no notikuma vietas, viņš to būtu izdarījis. Taču tā nebija, kas apstiprinās ar lietas materiāliem. Pie pirmās iespējas, lai netraucētu citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, lai pārliecinātos par sadursmes esamību, lai sazinātos ar Audi vadītāju u.t.t., apstājies ceļa malā pie pirmās izdevības - ne vairāk kā 50 m attālumā. Lietā nav objektīvu pierādījumu tam, ka centies aizbraukt no iespējamās sadursmes vietas, lai izvairītos no iespējamās atbildības vai censtos citādi ļaunprātīgi izmantot šo situāciju - subjektīvā puse. Tiklīdz ticis uzaicināts uz policiju, to izdarījis un nevienā brīdī nav melojis vai noliedzis par iespējamās sadursmes esamību 02.08.2011 Gogoļa ielā, Rīgā. Taču, kā jau norādījis, pēc vizuālas automašīnas apskates 02.08.2011, neredzējis, ka viņa automašīnai būtu kādi bojājumi, kas tādējādi norādīja uz to, ka nav noticis ceļu satiksmes negadījums un neviens normatīvais akts viņam neaizliedz turpināt ceļu;

6) spriedumā, pretēji Ceļu satiksmes noteikumu jēgai, ir analizēta tikai viņa rīcības atbilstība Ceļu satiksmes noteikumu 70.punktam, kurš nosaka, ka pirms jebkura manevra — braukšanas sākšanas, pārkārtošanās, nogriešanās, apgriešanās braukšanai pretējā virzienā, apdzīšanas, transportlīdzekļa apturēšanas u.tml. — transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, un laikus jādod brīdinājuma signāls ar gaismas virzienrādītājiem. Ja gaismas virzienrādītāju nav vai tie nedarbojas, brīdinājuma signāls jādod ar roku atbilstoši manevram. Minētais attiecināms arī uz Audi vadītāju un nepieciešams konstatēt, ka viņš, pirms nogriešanās pa labi, pārliecinājās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki. Spriedumā šādi apstākļi nav vērtēti;

7) kategoriski nepiekrīt spriedumā norādītajiem tiesas secinājumiem un argumentācijai par ceļu satiksmes negadījuma definīciju. Vēlreiz vērš uzmanību uz apstākļiem, ka 02.08.2011 viņa rīcībā nebija nekādu ziņu par bojājumu nodarīšanu viņa automašīnai, uz viņa automašīnas nebija pēdu, kas liecinātu par bojājuma nodarīšanu citam transporta līdzeklim. Likumdevējs nenosaka papildus darbības, kuras būtu jāveic, lai konstatētu ceļu satiksmes negadījuma esamību. 02.08.2011 viņa rīcībā nebija ziņu par ceļu satiksmes negadījumu, tāpēc viņa rīcībā nav saskatāmas administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes un administratīvās lietas materiāli nesatur ziņas par pretējo. Automašīnas apskates laikā konstatētais mikro bojājums uz Chrysler priekšējā labā spārna, ir nekas vairāk kā aptuvena sakritība ar vienu no neskaitāmajiem Audi bojājumiem uz kreisā priekšējā spārna. Minēto apstiprina lietas materiāli, kuros norādīts, ka uz transportlīdzekļa Audi priekšējā atdures stieņa kreisā stūra fiksēti tāda apjoma bojājumi, kas pēc sava rakstura nesakrīt ar transportlīdzeklim Chrysler fiksēto bojājumu. Aptuvena bojājumu augstuma sakritība uz abām automašīnām, neliecina par sadursmes esamību bez papildus pierādījumiem un izpētes;

8) kā izriet no ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola, Audi vadītāja norādītajā vietā nav konstatētas bremzēšanas pēdas. Minētais norāda uz to, ka Audi vadītājs varēja izvairīties no iespējamās sadursmes pat pieļaujot, ka viņš pārkāpis ceļu satiksmes noteikumus; iespējamā notikuma vietā, notikuma brīdī, nebija tādi pēkšņi apstākļi, kuru rezultātā Audi vadītājam bija nepieciešams bremzēt;

9) ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā norādīts, ka notikuma vietā nav konstatētas pēdas, kuras liecinātu par saskari ar citiem priekšmetiem, tai skaitā transporta līdzekļiem. Nav konstatētas nolauztas transporta līdzekļu daļas un citi priekšmeti;

10) Tiesas sēdē norādījis uz apstākļiem, kāpēc, viņaprāt, šī lieta ir safabricēta. Audi vadītājs ir policijas darbinieks, kurš atklāti, pie pirmās tikšanās, paziņojis, ka viņš (sūdzības iesniedzējs) šajā lietā neko nepierādīšot un būšot vainīgs; administratīvajā lietā neatrodas vairāki dokumenti, kurus parakstījis pie Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas inspektora A.Sokolova; A.Sokolovs mutiski paskaidrojis, ka viņa darbībās nav saskatāmas administratīvā pārkāpuma pazīmes; no apdrošināšanas uzņēmuma ir saņēmis paziņojumu par nepieciešamību informēt apdrošināšanas uzņēmumu par šajā lietā galīgo nolēmumu, jo Audi remonta izmaksas sastādot ap 200 Ls. Remonta izmaksas tikušas paziņotas mutiski telefona sarunas laikā. Uzskata, ka Audi vadītājs, mantkārīgā nolūkā un izmantojot savu dienesta stāvokli, ir radījis apstākļus, lai par apdrošinātāja līdzekļiem veiktu remontu savam transporta līdzeklim, tai skaitā, par automašīnas bojājumiem, kuri nav šīs administratīvās lietas sakarā. Aptuvenā 200 Ls atlīdzība par Audi remontu pat pieļaujot, ka bija sadursme ar Chrysler, ir nesamērīgi liela un liecina par iedzīvošanos uz apdrošinātāja rēķina. Spriedumā šie apstākļi nav vērtēti, lai gan par tiem norādījis tiesas sēdē un, viņaprāt, ir būtiski šajā lietā.

Sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013.gada 24.maija spriedumu daļā par negrozīto Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 2.decembra lēmumu Nr.4605 un administratīvo lietu izbeigt.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi apstrīdētā Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama sprieduma pamatojumu, apsvērusi apelācijas sūdzības argumentus, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013.gada 24.maija spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Izvērtējot apstrīdētā tiesas sprieduma motivāciju, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka ir pareizi konstatēti lietas faktiskie un tiesiskie apstākļi, tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar ko Krimināllietu tiesu kolēģija tam pievienojas un atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13} panta trešajai daļai izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams un tas netiek sniegts.

Papildus Krimināllietu tiesu kolēģija izsaka arī savus secinājumus par apelācijas sūdzībā norādīto.

Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai nešaubīgi apgalvotu, ka izskatāmajā gadījumā /pers. A/ ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības.

Krimināllietu tiesu kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa atbilstoši Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 243.pantam ir pareizi novērtējusi pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā un pamatoti un likumīgi atcēlusi Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 2.decembra lēmumu Nr.4605 daļā par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4} panta četrpadsmito daļu un šajā daļā administratīvā pārkāpuma lietu izbeigusi. Kā arī pamatoti un likumīgi atstājusi negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 2.decembra lēmumu Nr.4605 daļā, ar kuru /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16} panta piekto daļu un 149.^{11} panta pirmo daļu, nosakot /pers. A/ naudas sodu piecdesmit latu apmērā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas materiāliem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

No minētā secināms, ka to, cik ticamas pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, jāizvērtē, aplūkojot visus procesā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Tikai pastāvot saprātīgām šaubām, kuras nevar novērst, tās jāvērtē par labu pārkāpējam.

Tāpat kā pirmās instances tiesa arī apelācijas instances tiesa nekonstatē tādas saprātīgas šaubas un būtu vērtējamas par labu pārkāpējam.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka lietā nav atrodams neviens pierādījums /pers. A/ apgalvojumiem, kas izklāstīti apelācijas sūdzībā.

Krimināllietu tiesu kolēģija norāda, ka tiesa nevar izlemt konkrētās lietas apstākļus vērtējot vienīgi sūdzībā norādīto un paļaujoties uz /pers. A/ apelācijas sūdzībā norādīto apgalvojumu patiesumu, pretējā gadījumā katrs tiesībsargājošās iestādes personai izdots nelabvēlīgs administratīvais akts būtu atceļams pie apstākļiem, kad persona izvirza notikušo apstākļu sev izdevīgu versiju, kas, viņaprāt, ir ticama un pieļaujama, tomēr ar lietā esošajiem materiāliem nav pierādāma.

Administratīvā pārkāpuma lietas materiālos ir vairāki /pers. A/ paskaidrojumi par notikumu 2011.gada 2.augustā, proti, 2011.gada 4.novembra sūdzība Valsts policijai (20.lpp.), 2011.gada 23.decembra sūdzība tiesai (3.-4.lpp.), 2011.gada 15.augusta paskaidrojums (26.lpp.), Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 15.maija tiesas sēdē sniegtais paskaidrojums (audioieraksts, 56.lpp.), apelācijas sūdzība apgabaltiesai (57.-59.lpp.).

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka katrā /pers. A/ sniegtajā paskaidrojumā, lietas apstākļi atšķiras. Tā, piemēram, 2011.gada 4.novembra un 2011.gada 23.decembra sūdzībās, /pers. A/ norāda, ka Audi 80 vadītāja prettiesisku darbību rezultātā notikusi sadursme, jo viņš iebraucis /pers. A/ joslā, nedodot viņam ceļu. 2011.gada 15.augusta paskaidrojumā norādīja, ka viņa automašīnā no labās puses ietriecās automašīna Audi 80. Pirmās instances tiesas sēdē norādīja, ka viņam, stāvot pie nepārtrauktas līnijas, no labās puses pieskārās Audi. Savukārt, apelācijas sūdzībā apgabaltiesai, /pers. A/ norāda, ka viņam likās, ka Audi pieskaras viņa vadītās automašīnas labajam priekšējam stūrim.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka /pers. A/ sniegtie paskaidrojumi par lietas apstākļiem satur pretrunīgu informāciju, savukārt, fakts, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā ir notikusi sadursme starp automašīnu Chrysler 300 M ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ un Audi 80 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, apstiprinās ar lietas materiālos esošajiem pierādījumiem.

/pers. A/ nenoliedz, ka starp abiem transportlīdzekļiem ir notikusi sadursme, liecinot, ka automašīna Audi ietriecās viņa automašīnā, automašīna Audi pieskārās viņa automašīnai. Ņemot vērā minēto, /pers. A/ bija jārīkojas atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumiem, proti, nekavējoties jāapstājas un jāpaliek negadījuma vietā, bet nevis jāturpina ceļš.

Līdz ar to /pers. A/ darbībās ir konstatējama Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16} panta piektajā daļā un 149.^{11} panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma sastāva objektīvā un subjektīvā puse.

No paša sūdzības iesniedzēja sniegtajiem paskaidrojumiem, ka notikusi sadursme, viennozīmīgi izriet, ka noticis ceļu satiksmes negadījums, tādēļ nepamatoti ir sūdzības iesniedzēja argumenti, ka viņš nav varējis konstatēt ceļu satiksmes negadījuma esamību.

Pirmās instances tiesas dotais ceļu satiksmes negadījuma skaidrojums spriedumā ir pareizs un atbilstošs Ceļu satiksmes likuma 1.panta 7.punktā dotajai ceļu satiksmes negadījuma definīcijai.

Attiecībā par to, ka notikuma vietā nav konstatētas pēdas, kuras liecinātu par saskari ar citiem priekšmetiem, tai skaitā transporta līdzekļiem, nav konstatētas nolauztas transporta līdzekļu daļas un citi priekšmeti, Krimināllietu tiesu kolēģija norāda, ka šādu pēdu neesamība neizslēdz notikumu.

/pers. A/ gan norāda, ka policijas konstatētā transportlīdzekļu bojājumu sakritība nav ņemama vērā, jo bojājums viņa automašīnai varēja rasties gan pirms 2011.gada 2.augusta, gan pēc, taču nenosauc konkrēti kad un pie kādiem apstākļiem šis bojājums radies. Tādēļ tāpat kā pirmās instances tiesai arī apelācijas instances tiesai nav pamata secināt, ka šis bojājums /pers. A/ automašīnai ir radies citā laikā un vietā.

Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka lietā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka automašīnas Audi 80 vadītājs kādu iemeslu dēļ būtu ieinteresēts /pers. A/ apmelošanā un nepatiesu faktu izklāstā.

Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka lietā savāktajiem pierādījumiem ir dots pareizs vērtējums, tā pārvērtēšanai apelācijas instances tiesai nav pamata.

Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka Administratīvās rajona tiesa konkrētās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas ietvaros ir

ievērojusi vispārīgos tiesību principus un normatīvo aktu regulējumu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}pantu, 289.^{22}pantu, 289.^{12}pantu otrās daļas 1.punktu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprieda

atstāt negrozītu Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013.gada 24.maija spriedumu, bet /pers. A/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente D.Dumbre

Tiesneses

S.Kalniņa

Ž.Vēvere